

Lars Kynda

Wen Chin Fu

Yolanda Uriz Elizalde en Mariska de Groot

Mariska de Groot en Pieter Vandoren

instrument
inventors
initiative

6 t/m 10 november

Kruithuis 's-Hertogenbosch

November Music

Matteo Marangoni

Ángel Faraldo

instrument inventors initiative

Een utopie herboren Utopia revisited

Als alchemisten van de moderne tijd. Artistiek goud smeden van aardse, tastbare materialen, de nieuwste technologieën en de wildste ideeën. Altijd hongerig naar buitenissige toepassingen en ondenkbaar geachte kruisbestuivingen. De kunstenaarsgroep Instrument Inventors Initiative bouwt klank- en beeldparadijzen met zelf gefabriceerde instrumenten, installaties, geluidsapparatuur en mediatechnologie. In het voorjaar van 2012 stak een groep oud-studenten van de ArtScience Interfaculteit in Den Haag de koppen bij elkaar. Een club kunstenaars, musici en performers die oude idealen omarmen en opnieuw de grenzen tussen geluid, beeld, lichaam en ruimte willen aftasten. Instrument Inventors Initiative of kortweg iii zag het licht.

Pleisterplaats voor de internationale groep kunstenaars is Den Haag. Van oudsher is de hofstad een vruchtbare bodem gebleken voor multidisciplinair experiment. Aan de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten en ook aan het Koninklijk Conservatorium (Sonologie) wordt studenten alle ruimte geboden om de eigen artistieke horizon

A group of modern-time alchemists. They long to transform base metals into gold, using the latest technologies and the most outrageous ideas. They are eager to deploy unusual applications and make combinations that are without precedent. Instrument Inventors Initiative is an artist collective that aims to construct aural and visual utopias, using homemade instruments, installations, sound equipment, and media technology. In the spring of 2012, a number of alumni of the ArtScience Interfaculty in The Hague put their heads together. In attendance were artists, musicians, and performers all of whom embraced ancient ideal while wishing to explore the boundaries between sound, visuals, the surrounding room, and the body. The Instrument Inventors Initiative aka iii saw the light of day.

The artists come from all over the world but The Hague is their operating base. The Dutch royal residence has always proved fertile ground for multidisciplinary experiments. Especially as the Royal Academy of the Arts and the Royal Conservatory (Sonology) offer students plenty of room for exploration and to

te verkennen en op te rekken. Op de ArtScience opleiding leren beginnende kunstenaars hun eigen interdisciplinaire wereld te verkennen en gestalte te geven. Nederland heeft sowieso een grote, internationale reputatie opgebouwd op het gebied van intermedia en elektronische kunsten met instituten als STEIM, Montevideo en V2_. Een kunstenaarsinitiatief als iii past helemaal in deze rijke traditie.

De leden van iii (veelal dertigers) zijn allen meesters op het gebied van de nieuwste mediatechnologie, klankenverkenning, computerkunst en filmexperiment. Ieder lid heeft zijn eigen discipline en leert van de ander. Kunstenaars en musici die deel uitmaken van iii zijn onder anderen Erfan Abdi (Iran), Dieter Vandoren (België), Ángel Faraldo (Spanje), Wen Chin Fu (Taiwan), Mariska de Groot (Nederland), Lars Kynde (Denemarken), Matteo Marangoni (Italië), Jonathan Reus (USA), Ben Terwel (Nederland), Yolanda Uriz (Spanje), Jeroen Uyttendaele (België) en Dewi de Vree (Nederland). Sinds de zomer van 2012 heeft het collectief exposities en presentaties verzorgd bij Q-02 (Brussel), STEIM (Amsterdam), Nutshuis (Den Haag) en Loophole (Berlijn). Dit gebeurt onder de noemer 'No Patent Pending'.

broaden their artistic horizons. Through their ArtScience programme, fledgling artists can research and shape their own interdisciplinary universe. In any case, the Netherlands has established an impressive international reputation in the field of multimedia and the electronic arts due to organizations such as STEIM, Montevideo, and V2_. As an artists' initiative, iii fits right into this rich tradition.

Its members (mostly in their thirties) are masters in the area of media techniques, the digital arts, and experimental film. Everyone has their own discipline and can learn something from the rest. The participating artists and musicians include Erfan Abdi (Iran), Dieter Vandoren (Belgium), Ángel Faraldo (Spain), Wen Chin Fu (Taiwan), Mariska de Groot (the Netherlands), Lars Kynde (Denmark), Matteo Marangoni (Italy), Jonathan Reus (USA), Ben Terwel (the Netherlands), Yolanda Uriz (Spain), Jeroen Uyttendaele (Belgium), and Dewi de Vree (the Netherlands). Since the summer of 2012, the collective has staged various exhibitions and presentations in Q-02 (Brussels), STEIM (Amsterdam), Nutshuis (The Hague), and Loophole (Berlin) under the motto, 'No Patent Pending'.

“Wij gaan niet uit van bestaande instrumenten of conventies”, benadrukt Matteo Marangoni, kunstenaar en iii-lid van het eerste uur. “Het ontwerpen van een instrument of technologie zal nooit een fetisj worden. De klank of de performance die we in ons hoofd hebben staat voorop, en het instrument is dan de enige manier om een eigen wereld te scheppen. Het publiek willen we actief meenemen op die reis.”

In een gezamenlijk statement, getiteld *Self-made media as models of autonomy*, spreekt iii zich uit voor een meer persoonlijke, emotionele benadering van technologie, ver weg van de commerciële standaardisering en afstandelijke wetenschap. Veel technologie is via internet binnen handbereik. De instabiele, meer organische toevalsfactor van zelfgebouwde instrumenten hoort bij de esthetiek van iii. De individuele kunstenaars zijn in staat vlot een gewenst instrumentarium te ontwerpen en eigen fantasiewerelden te ontsluiten. Een synesthetische ervaring van licht, beeld, ruimtelijk geprojecteerde klank en fysieke aanwezigheid van publiek en performer. “Veel van onze performances en installaties hebben een sterke rituele lading”, weet Marangoni. “We willen het publiek meesleuren in een ervaring. We zoeken het

“Existing instruments or conventions are never our starting point,” emphasizes Matteo Marangoni, artist and iii member from the very outset. “To design an instrument or a piece of technology will never be a fetish. What matters most is the sound of the performance that we have in mind. The instrument is a means to an end – the only way to create that particular world. We want to take the audience on a journey.”

In a communal statement entitled *Self-made media as models of autonomy*, iii argues in favour of a highly personal and emotional approach to technology, far removed from commercial standardization and aloof science. Through internet, a lot of technology is within reach. At the same time, newly built instruments are determined by an unstable and organic chance factor. This is part of iii's aesthetics. The artists can quickly develop the desired instruments and access individual fantasy realms. The results is a synaesthetic experience of light, images, and spatially projected sounds, enhanced by the physical presence of audience and performers. “Many of our performances and installations have strong ritual elements,” Marangoni says. “We want to involve the public in the experience. We seek out risk and direct confrontation but

gevaar en de confrontatie op, maar even vaak roepen we poëtische verwondering op. Soms is een werk doorgecomponeerd, maar er is ook ruimte voor improvisatie. Iedere iii-kunstenaar schept zijn eigen medium of instrument. Een enkele keer zet hij of zij zijn eigen lichaam in. Terugvallen op standaard-repertoire of -instrumenten is dan niet interessant.”

Inspirators uit het verleden zijn Amerikaanse componisten als David Tudor, Alvin Lucier (ruimtelijke geluidsexperimenten) en Maryanne Amacher (immersief klank- en lichtspel), maar ook Nederlandse klankenvorsers en instrumentenbouwers als Michel Waisvisz, Dick Raaijmakers, Paul Panhuysen en Horst Rickels. De diversiteit van de iii-groep is even fascinerend als duizelingwekkend. Het is tekenend voor de oceaan aan mogelijkheden waar kunstenaars tegenwoordig in rond dobberen. Van feedbackperformances en lichtinstallaties tot optische geluidsexperimenten en een body-cello. Onderling wordt er driftig samengewerkt. “We zijn als een groep jonge wetenschappers die experimenten met elkaar deelt”, vergelijkt Marangoni. “Ook de artistieke experimenten uit het verleden willen we voor onszelf weer waarmaken. Van veel historische, elektronische

are equally attracted by poetic wonderment. Some works are through-composed but there is room for improvisation. Every iii artist creates his or her own medium or instrument. Sometimes they even make use of their own body. Regressing to the comfort of the standard repertoire and instruments is far less adventurous.”

iii derives inspiration from American composers such as David Tudor, Alvin Lucier (spatial sound experiments), and Maryanne Amacher (immersive sound and light installations) but also from Dutch sound explorers and instrument-builders like Michel Waisvisz, Dick Raaijmakers, Paul Panhuysen, and Horst Rickels. The diversity of the collective is as fascinating as it is dizzying. It is emblematic of the array of possibilities that today’s makers have at their disposal. From feedback performances and light installations to optical sound experiments and a body cello. The iii members are passionate collaborators. “Like a team of young scientists who share the outcome of experiments,” explains Marangoni. “In addition, we want to reproduce artistic experiments that took place in the past to see them for ourselves. Few historic images of electronic media art have been preserved. As young

mediakunst is namelijk weinig op beeld bewaard gebleven. Als jonge kunstenaars wil je die ervaring op je eigen manier weer recreëren.”

iii Presenteert zich gedurende November Music 2013 in de volle breedte met installaties, performances, filmische projecten en concerten. Kunstenaar en instrumentenbouwer Horst Rickels is een van de initiatiefnemers van het project. Als een van hun docenten aan de ArtScience Interfaculteit begrijpt Rickels helemaal waarom ze een platform hebben gecreëerd. Jonge kunstenaars hebben de behoefte om elkaar op te zoeken, net als in de jaren zestig en zeventig. “Ze kiezen voor individuele vrijheid, maar binden zich niet aan dogma’s. Dat is de kracht van iii. Deze generatie streeft naar een continue uitwisseling van ideeën en heikele, maatschappelijke thema’s worden niet geschuwd. De eigen kunst en die van anderen vormen onderdeel van debat. De crisistijd heeft dit sentiment alleen maar aangewakkerd. Jonge kunstenaars die de huidige achteroverleunmaatschappij naast zich neer leggen en verlangen naar een utopisch, artistiek ideaal. Bij de kunstenaars van iii merk je aan alles dat die zoektocht naar het spirituele en het transparante terug is.”

Mark van de Voort

artists, we want to recreate these experiences in our own way.”

At November Music 2013, iii presents a full range of installations, performances, film projects, and concerts. Artist and instrument builder Horst Rickels is one of the instigators of the project. He taught the participants at the ArtScience Interfaculty so knows exactly why they wanted to create a platform: the need to combine forces. Just like young artists in the 1960s and 1970s. “They opt for individual freedom and do not want to adhere to dogmas. That is iii’s strength. This generation is pursuing a continuous exchange of ideas and is not afraid to address thorny social issues. They see their own art – and the creations of others – in the context of topical debates. The crisis has fuelled these sentiments. Young artists are turning away from the passive society and try to express an utopian artistic ideal. The iii artists are a case in point: the search for spirituality and transparency is back.”

Mark van de Voort

Lars Kynde

Answer to Nancarrow

Een uitvinder en instrumentenbouwer in hart en nieren. De Deense, in Nederland woonachtige componist Lars Kynde (1981) construeert zijn compositiemachines, klanksculpturen en muziekperformances het liefste zelf. Instrument, muziek en het speciale notatiesysteem gaan een bijzondere symbiose aan bij Kynde. Een muziek van de toekomst die inspiratie put uit de historische muziekpraktijk en de nieuwste technologie. Kynde studeerde aan het Koninklijk Deens Conservatorium in Kopenhagen waarna hij de ArtScience opleiding in Den Haag volgde. Eerder ontdekte Kynde al de klankschoonheid van een muzikale proeverij (*Tasteful Sounds*) en vallende knikkers (*Wandelende Tak*). Als liefhebber van compositiemachines komt Kynde vanzelfsprekend terecht bij de Amerikaans/Mexicaanse componist Conlon Nancarrow (1912-1997). Zijn razend complexe toetsenwerken zijn technisch alleen uitvoerbaar op een mechanische 'player piano'. Kynde roept de klankwereld van Nancarrow op in zijn *Answer to Nancarrow* (2013): een kakelbont mechanisch systeem bestaande uit transportbanden, objecten en instrumentjes dat live door musici bespeeld wordt. Kynde heeft een van Nancarrow's hypercomplexe canons omgezet in een klankfeest van kleuren, beelden en bewegingen.

An inveterate inventor and instrument builder. The Danish composer Lars Kynde (1981), who resides in the Netherlands, likes to design and construct his own composing machines, sound sculptures, and musical performances. The result is a special symbiosis between the instruments, the music, and Kynde's idiosyncratic notation system. Music of the future, which harks back to historical music practice while keeping track of the latest technology. Kynde studied at the Royal Danish Academy of Music and subsequently at the ArtScience Interfaculty in The Hague. Earlier, he explored the aural beauty of musical degustation (*Tasteful Sounds*) and falling marbles (*Wandelende Tak*). His fondness for composing machines led Kynde to seek out the American/Mexican composer Conlon Nancarrow (1912-1997) who wrote extremely complex pieces for keyboards that only a mechanical 'player piano' can execute. In *Answer to Nancarrow* (2013), Kynde evokes Nancarrow's sound universe: a gaudy mechanical system consisting of conveyer belts, objects, and small instruments played live by various musicians. Kynde transformed one of Nancarrow's hypercomplex canons into a sound feast of timbres, images, and motion.

Matteo Marangoni

Quiet Before the Storm

De Italiaans/Nederlandse geluidskunstenaar Matteo Marangoni is gefascineerd door ons luistergedrag. Geconcentreerd luisteren als een nieuwe manier waarop we mensen, ruimtes en objecten met elkaar kunnen verbinden. In zijn installaties en performances confronteert Marangoni zijn publiek met de ruimtelijke werking van klank. Kunst op het randje van gevaar zodat de toeschouwer alert blijft en actief onderdeel van de installatie wordt. “De bezoekers van mijn geluidsinstallaties worden als het ware voor even in de ruimte en het moment verankerd.” Bekend is zijn *Echò Moiré*, een installatie met bewegende, klankgolven producerende luidsprekers die de ruimte aftasten en als een muziekinstrument bespelen. In het Kruithuis realiseert Marangoni een gloednieuwe installatie met zelfgemaakte bullroarers. Het oeroude snorrebot is een aerofoon waarbij een houtje via een lang koord boven het hoofd rondgewenteld wordt. Marangoni vervaardigt zijn eigen, snel roterende ‘bullroarers’ van elastiek. Ze worden aangedreven door elektrische motoren. Het publiek neemt plaats tussen deze razendsnel rondwentelende ‘bullroarer-machines’ en wordt in trance gebracht door het interfererende, hallucinerende geluid en de adembenemende luchtturbulentie.

The Italian/Dutch sound artist Matteo Marangoni is fascinated by the art of hearing. Concentrated listening, as a new way to link people, spaces, and objects. In his installations and performances, Marangoni confronts the audience with the panoramic effects of sound. Art with a dangerous edge, which forces the public to stay alert and play a proactive part in the installation. “Visitors who experience my sound installations are briefly – as it were – anchored in space and time: in the moment.” Well-known is his *Echò Moiré*, an installation with moving speakers that produce aural waves. They ‘sound out’ the surrounding space and play it like a musical instrument. In the Kruithuis, Marangoni has set up an installation with newly built bullroarers. This ancient ritual instrument is an aerophone, i.e. it causes the air to vibrate. A thin slat of wood on a long piece of string is spun round above the musician’s head. Marangoni has made his own rapidly rotating bullroarers, using elastics, which are controlled by electric motors. The audience take place between these spinning bullroarer machines. The interfering hallucinating sounds and the breathtaking turbulence are bound to create a trance-like atmosphere.

Yolanda Uriz Elizalde en Mariska de Groot

Murmur – singing

Vibraties als oerbron van het leven. De Spaans/Nederlandse kunstenares Yolanda Uriz Elizalde (1982) scheidt zintuigelijke werken met vibrerende en licht golvende wateroppervlakten. Haar installatie *Murmur* die ze in samenwerking met Mariska de Groot ontwierp, bestaat uit zes fraai uitgelichte vloeistofbronnen. De vloeistof in de bronnen wordt subtiel in beweging gebracht door lage frequentie klankgolven, waardoor er organische, continu veranderende, bloemvormige vloeistofpatronen- en reflecties ontstaan. Het in 1967 beschreven natuurfenomeen Cymatics (naar Hans Jenny) inspireerde Uriz dermate dat ze er een aantal installaties op baseerde, waaronder *Kulunka* (2012). “Voor mij is Cymatics het perfecte gereedschap om het hier en nu te ervaren. Het publiek ontdekt zichzelf als vibrerend wezen en wordt één met de installatie.” In *Murmur – singing* voegen Uriz en De Groot voor het eerst een live-element toe, waardoor het publiek onderdeel van de installatie wordt. Uriz en De Groot leerden elkaar kennen op de ArtScience opleiding in Den Haag. In hun nieuwe, meditatieve installatie verweven ze optisch geluid, licht en trilling op een spectaculaire wijze.

Vibrations as the well-spring of life. Spanish/Dutch artist Yolanda Uriz Elizalde (1982) creates sensory works using vibrating and slightly undulating water surfaces. Her installation *Murmur* (designed with Mariska de Groot) consists of six beautifully illuminated sources of liquid that are subtly moving to low-frequency sound waves. This results in organic and constantly changing flowery fluid patterns and reflections. The modal phenomenon Cymatics (visual sound and vibration, first described in 1967 by Hans Jenny) has profoundly influenced Uriz. To such a degree that she has based several installations on this principle, including *Kulunka* (2012). “To me, Cymatics is the perfect tool to experience the here and now. It allows people in the audience to discover that they are vibrating creatures who can interact with the installation.” Uriz and De Groot met at the ArtScience Interfaculty in The Hague. In *Murmur – singing* they have added a live element in order to integrate the public with the meditative installation. Together, they weave a fabric of optical sound, light, and vibrations to spectacular effect.

Mariska de Groot en Dieter Vandoren

Shadow Puppet?

Een stroboscopisch spiegelpaleis van geluid en beeld. De Nederlandse kunstenaar Mariska de Groot (1982) studeerde af als grafisch ontwerper in Arnhem, maar is momenteel gefascineerd door optisch geluid: unieke Russische en Duitse filmexperimenten uit de jaren twintig waarin lichtpatronen naar geluid worden omgezet. In samenwerking met de Belgische kunstenaar Dieter Vandoren (1981) realiseert zij een live-performance waarin lichtfrequenties, klank en lichaamsperformance een magisch verbond aangaan.

Centraal staat de door De Groot zelf gebouwde en bespeelde lumisonic rotera. Een instrument waarmee ze lichtbundels schiet op roterende schijven die met grafische patronen zijn uitgesneden. De verschillende lichtfrequenties in de ruimte worden zichtbaar als projecties op de wanden. Tijdens de live-performance beweegt Vandoren door deze ruimte. Lichtsensoren op zijn lichaam vangen fragmenten van de lichtpatronen op. Acties waarmee hij live een muziekstuk ontketent. Vandoren is mediakunstenaar en performer en in zijn eigen immersieve installaties (*Integration 0.4*) combineert hij elektronische media met de fysieke eigenschappen van een akoestisch instrument.

A stroboscopic 'hall of mirrors' for sound and visuals. Dutch artist Mariska de Groot (1982) graduated as a graphic designer in Arnhem (the Netherlands). However, for now her main preoccupation is optic sound: unique Russian and German film experiments of the 1920s whereby light patterns were translated into sounds. In collaboration with the Belgian artist Dieter Vandoren (1981), De Groot has created a live performance that sees light frequencies, sound, and body performances enter into a magical alliance. At the heart of this is a 'Lumisonic Roter', constructed and operated by De Groot. The instrument fires beams of light into rotating discs in which graphic patterns have been cut out. Different light frequencies occur simultaneously and are projected onto the walls. During the performance, Dieter Vandoren moves around the room. Light sensors on his body capture fragments of the emitted light patterns. With his actions, live in front of an audience, he triggers the musical elements that are part of the piece. Vandoren is a media artist and performer. In his own immersive installations (such as *Integration 0.4*) he combines electronic media with the material characteristics of an acoustic instrument.

Wen Chin Fu

OHHO, a body cello performance

Lichaam en muziekinstrument vervlochten. De Taiwanees/Nederlandse kunstenares en musicus Wen Chin Fu heeft zich na haar klassieke cellostudie (2006) aan de Shih Chien Universiteit (Taipei) toegelegd op mediakunst en performance. Een van haar bekendste performancewerken is *OHHO* waarin ze haar lichaam als een bespeelbaar snareninstrument of 'body cello' opvoert. De body cello-performer ligt op de vloer en gebruikt armen en voeten. Iedere spierbeweging van de performer heeft invloed op de spanning en klank van de snaren. Met trage en delicate bewegingen spant de performer de snaren en bouwt een fysieke en muzikale spanningsboog op. Sleutelementen in haar performances zijn pure concentratie en communicatie met haar publiek. "Met mijn toeschouwers wil ik het moment van verdwijnen delen. We moeten volledig geconcentreerd gezamenlijk opgaan in de performance", vertelt de kunstenares. Sinds haar afstuderen in 2010 woont en werkt Wen Chin Fu in Den Haag. Tijdens November Music 2013 werkt ze ook aan een locatiespecifieke installatie voor het Kruithuis, waarbij ze de regenpijpen van de binnenplaats spectaculair tot klinken brengt. "Alsof de kruitdampen weer terugkeren", verwacht Fu.

Body and musical instrument in one. Following her classical cello studies at the Shih Chien University (2006, Taipei), the Taiwanese/Dutch artist and musician Wen Chin Fu has been producing media art and performances. A renowned work is *OHHO*, for which she uses her body as a playable string instrument, aka 'body cello'. The performer is lying on the floor and uses her arms and feet. Every muscle movement changes the tension and timbre of the strings. The performer moves slowly and delicately as she tightens the strings to build up a physical and musical tensile arc. Key elements of the performance are undiluted concentration and communication with the public. "I want to share the 'moment of disappearance' with my audience. Together, we have to be totally absorbed in the performance," clarifies the artist. Since graduating from the ArtScience Interfaculty in 2010, Wen Chin Fu has lived and worked in The Hague. For November Music 2013 she will create a location-specific installation at Kruithuis. There is little doubt that the rainwater pipes in the courtyard will sound spectacular. "As if the gun smoke is back," muses Fu, in eager anticipation.

Ángel Faraldo

Feedback Study Series

De ruimte bespelen met intense klankgolven. De Spaans/Nederlandse geluidskunstenaar Ángel Faraldo (1980) kan het als geen ander. Na zijn gitaarstudie in Madrid en studie Sonologie aan het Koninklijk Conservatorium Den Haag, concentreert Faraldo zich op elektronische muziek. Met zijn cyclus *Feedback Study Series* verkent Faraldo een ruimte met krachtige, elektronische feedback loops. Statische klankvelden die Faraldo subtiel op elkaar laat botsen of laat samensmelten. Zijn *Studies* ontstaan soms in samenwerking met medemusici of dansers, of hij treedt solo op met een no-input mixer. De aanwezigheid en lichaamsbewegingen van het publiek in een ruimte zijn essentieel en van grote invloed op de totaalklank. In het Kruithuis creëert Faraldo een gloednieuw systeem waarmee hij de feedback via bestuurbare microfoons kan manipuleren. Met deze computergestuurde, roterende robotmicrofoons kan Faraldo de hele ruimte scannen op geschikte geluidsfrequenties en interferenties. Deze nieuwste *Study* mondt uit in een installatie waarin Faraldo ook enkele feedback performances zal geven.

To flood the room with intense sound waves. The Spanish/Dutch sound artist Ángel Faraldo (1980) knows how to do this like no other. After studying guitar in Madrid and sonology at the Royal Conservatory in the Hague, he is now focused on electroacoustic music. In his *Feedback Study Series*, Faraldo surveys a specific room using powerful electronic feedback-loops. Static sound fields, which collide subtly with each other or are merged together. Sometimes the *Studies* involve collaborations with other musicians or dancers. At other times, Faraldo performs solo with a no-input mixer. The presence and body movements of an audience are essential and greatly influence the overall sound in a room. In Kruithuis (a 17th century gunpowder magazine in 's-Hertogenbosch, currently used as museum) Faraldo has created a brand-new system for manipulating feedback via adjustable polar-pattern microphones. These computer-controlled movable microphones enable Faraldo to scan the entire room for suitable sound frequencies and interferences. This latest *Study* culminates in an installation that sees Faraldo give several live feedback performances.

November Music

Muziek van nu door de makers van nu. November Music is het belangrijkste internationale festival voor actuele muziek in Nederland. Het meerdaagse festival vindt jaarlijks plaats op diverse locaties in 's-Hertogenbosch en heeft nauwe banden met belangrijke festivals in diverse Europese landen. Daarnaast organiseert November Music concerten op diverse podia waaronder een aantal musea en andere kunstinitiatieven. November Music laat de laatste ontwikkelingen zien op het gebied van hedendaags gecomponeerde muziek, jazz & impro, muziektheater, elektronica en geluidsinstallaties. Daarbij zijn veel concerten/voorstellingen interdisciplinair en genre-overstijgend. Met dit veelzijdige aanbod wil November Music de muziek van nu door de makers van nu tonen aan een zo breed mogelijk publiek. De eerste editie van November Music vond plaats in 1993.

November Music is an international music festival based in 's-Hertogenbosch. It gives the audience a bird's-eye view of what's happening in new music. The festival focuses on more than one genre. The emphasis is on contemporary composed music but also features jazz, improvised and electronic music, musical installations, and music theatre. Throughout the year, November Music also organizes concerts in places like museums. November Music is part of an international network of European festivals of contemporary music.

Colofon

Deze publicatie is tot stand gekomen ter gelegenheid van festival November Music 2013 dankzij de hulp van
This edition was produced for the occasion of festival November Music 2013 with the support of

Stichting Cultuurfonds 's-Hertogenbosch
Danish Composers' Society / KODA's Fund for Social and Cultural Purposes
Stroom Den Haag
November Music

tentoonstellingslocatie en -periode / exhibition location and -period
Kruithuis, Citadellaan 7, 's-Hertogenbosch, 6 – 10 november 2013

tekst / text

Mark van de Voort

fotografie / photography

Ed Jansen and Frank Baldé

vertaling / translation

Moze Jacobs

grafisch ontwerp / graphic design

Bart Smit, De Twee Snoeken

in opdracht van / commissioned by

November Music

druk / print

Drukkerij Tielen, Boxtel

oplage / edition

500 ex.

www.iiinitiative.org

www.novembermusic.net

Stichting Cultuurfonds
's-Hertogenbosch

no
vem
ber
music
internationaal festival
voor actuele muziek

Een wondere wereld van wetenschap, performance, kunst en de nieuwste muziek openbaart zich gedurende November Music 2013. Het Instrument Inventors Initiative (iii) is een fanatieke groep jonge Europese makers die vanuit Den Haag de wereld bestormt met de fraaiste multimedia performances en interdisciplinaire kunstwerken. Wetenschap en kunst als grote inspiratiebronnen.

Verwacht geen gortdroge laboratoriumfratsen, maar verrassend sensuele en sensitieve installaties en performances die de toeschouwer zowel fysiek als emotioneel raken.

A miraculous world of science, performance, art, and the latest music opens up in November. The Instrument Inventors Initiative (iii) is a group of young and ardent international artists. From their operating base in The Hague they stride the globe with beautiful multimedia performances and interdisciplinary works. Science and art as major sources of inspiration.

Don't expect dry-as-dust laboratory fads. Instead, you will be able to enjoy surprisingly sensual and sensitive installations and/or performances that affect the audience physically as well as emotionally.